

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 16/03/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 67

Bài học hôm trước, Hòa Thượng nói, sức khỏe của chúng ta không tốt chứng tỏ chúng ta chưa tiêu trừ được nghiệp chướng. Người chân thật có công phu thì họ sẽ tiêu trừ được nghiệp chướng, chuyển đổi được vận mệnh. Hằng ngày, chúng ta ăn chay, niệm Phật, lạy Phật thì đó chỉ là thời khóa, điều quan trọng là chúng ta phải chuyển đổi được tâm của chính mình. Thời xưa, nhiều cụ già không ăn chay, không biết tu hành nhưng các cụ tan nhát đến mức thấp nhất với tài, sắc, danh, thực, thù. Đời sống của các cụ rất thiện lương, đơn giản vì vậy các cụ biết trước thời gian mất và ra đi một cách tỉnh táo.

Hôm trước, tôi đi thăm một người học trò ở Hưng Yên, ông chưa ăn chay nhưng ông chỉ thường ăn cơm với muối ớt, đời sống của ông rất chân thành, chất phác. Chúng ta tu hành thì chúng ta phải quay về được với tâm chân thành, thuần lương, hằng ngày, chúng ta vẫn đang chìm đắm trong vọng niệm. Có những người thường đi nhiều nơi, đến nhiều đạo tràng khác nhau để niệm Phật, thậm chí có một đạo tràng, mỗi tháng có xe đưa đón họ đến hơn 20 nơi khác nhau để niệm Phật. Chúng ta niệm Phật, chúng ta có được một chút phước báu mà chúng ta hưởng hết thì cuối đời chúng ta sẽ thê thảm. Chúng ta có công phu thì chúng ta sẽ cải đổi được vận mệnh, tiêu trừ được nghiệp chướng. Nếu chúng ta chưa thay đổi được vận mệnh, tiêu trừ được nghiệp chướng thì chúng ta phải quán sát lại việc tu hành của mình. Nếu chúng ta không chân thật làm thì sẽ có ngày giống như Hòa Thượng nói là: *“Không còn kịp!”*.

Chúng ta tu hành thì chúng ta phải mở được tâm đại từ đại bi của nhà Phật. Một lần tôi đi giảng ở Nha Trang. Tôi nói: *“Mọi người đang tu pháp Đại Thừa, trong “Kinh Pháp Hoa” nói: “Cho dù tạo tội hơn núi cả, chẳng nhọc diệu pháp vài ba hạt”. “Kinh Pháp Hoa” là Kinh liễu nghĩa Đại thừa, vậy thì chúng ta phải dùng tâm Đại thừa để tụng thì chúng ta mới tiêu được tội. Chúng ta dùng tâm Tiểu thừa, tâm “tự tư tự lợi”, “danh vọng lợi dưỡng”, hưởng thụ “năm dục sáu trần”, “tham, sân, si, mạn” thì chúng ta không thể tiêu được tội”*. Có người tụng 1000 biến **“Kinh Pháp Hoa”** nhưng họ vẫn chưa ăn chay được, vẫn còn đầy đủ tập khí, phiền não. Chúng ta chân thật học Phật thì chúng ta phải chuyển đổi được tập khí của mình.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta đi xem bói mà về nhà chúng ta khen Thầy bói nói không sai chút nào. Đáng lẽ chúng ta phải cụng đầu vào tường mà khóc một trận vì xấu hổ, chúng ta tu hành mà không chuyển được tập khí, vận mạng”**. Người chân thật học Phật phải chuyển đổi được nghiệp, vận mạng. Hòa Thượng đã làm ra tấm gương cho

chúng ta. Ngài là người lưu vong, tứ cố vô thân nhưng khi Hòa Thượng mất, mọi người ở khắp nơi trên thế giới, niệm Phật hồi hướng cho Ngài. Khi Ngài Lý Bình Nam vãng sanh, học trò thay phiên nhau niệm Phật trong suốt 49 ngày.

Trên **“Kinh Lăng Nghiêm”** nói: **“Tuong thử thân tâm phụng trần sa. Thị tắc danh vi báo Phật ân”**. Chúng ta phải đem thân tâm này phụng hiến tất cả chúng sanh khắp các cõi nước chư Phật thì chúng ta mới đền đáp được ân của Phật. Cõi nước chư Phật bao gồm rất nhiều các hành tinh khác nhau. **“Án của Phật”** là đại diện cho bốn ân, ân Tổ quốc, ân Cha Mẹ, ân Thầy Cô, ân những người thành toàn cho chúng ta.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta học Phật chính là chúng ta học chân thành”**. Tập khí của chúng ta rất sâu nặng nên chúng ta thường không cưỡng lại được. Mấy chục năm nay, tôi chỉ nghe lời Hoà Thượng giảng, tập khí của tôi đã giảm bớt nhưng chúng vẫn còn đầy đủ. Nếu tôi không kiểm soát **“danh vọng lợi dưỡng”** thì **“danh vọng lợi dưỡng”** sẽ lại chiếm thế thượng phong. Chúng ta nỗ lực 10 năm, 20 năm thì chúng ta cũng chưa đổi trị được tập khí, phiền não. Khi chúng ta chưa thoát được sinh tử thì chúng ta không được chảnh mảng. Chúng ta trôi lăn trong vòng sinh tử thì giống như chúng ta ném một viên bi xuống một dòng thác, chúng ta sẽ rất khó tìm lại viên bi đó. Trên Kinh, Phật nói, chúng ta có được thân người khó giống như con rùa mù một trăm năm mới nổi lên mặt biển một lần mà có thể chui đầu qua bong cây trôi trên mặt biển.

Khi người học trò ở Hưng Yên đến tìm tôi, ông mang theo 3 giỏ quà, vợ con lo ông sẽ bị gạt, ông rất chân thành. Tổ Sư Đại Đức cả cuộc đời học ngu, học ngu là chúng ta tưởng chừng như không biết gì nhưng chúng ta biết mọi việc một cách tường tận. Trước đây, có một cụ đến ở nơi của tôi, nếu tôi hỏi cụ, sáng nay cụ có khoẻ không, cụ có ăn cơm được không thì cụ chỉ trả lời: **“A Di Đà Phật”**.

Hòa Thượng nói: **“Nhà Nho gọi là “thành ý chánh tâm”, nhà Phật gọi là “phát Tâm Bồ Đề”. Tâm Bồ Đề là tâm triệt để giác ngộ. Người triệt để giác ngộ nhất định sẽ hy sinh chính mình để thành tựu người khác. Mỗi niệm đều sẽ tổn mình lợi người. Người như thế này thì hằng ngày cử chỉ, hành động của họ lưu lộ ra là ôn hoà, thiện lương, cung kính, thận trọng, tiết kiệm, lễ nhượng”**. Chúng ta phải dành tiện nghi của mình phục vụ chúng sanh. Người mỗi niệm chỉ nghĩ đến chúng sanh, không nghĩ đến lợi ích của riêng mình thì khí chất của họ sẽ ôn hoà, cung kính, thận trọng, tiết kiệm, lễ nhượng. **“Lễ nhượng”** là lễ phép và kính nhường.

Chúng ta là đệ tử của Phật Bồ Tát, hằng ngày, chúng ta đã làm được bao nhiêu phần trăm những chuẩn mực này? Người học trò ở Hưng Yên, học tiếng Hán theo những video ở trên mạng, ông tự hứa với mình là khi nào học đủ 100 bài học thì sẽ đi tìm Thầy. Khi ông gặp tôi, ông quỳ xuống lạy, đặt tay lên bàn chân tôi. Tôi không kịp đỡ ông lên. Ngày 20/11 vừa qua, ở trong hội trường, khi ông nhìn thấy tôi, ông cũng quỳ xuống lạy một cách rất nhanh, mọi người đều không nhìn thấy. Hành động của ông ôn hoà, thiện lương, chân thành, lễ nhượng.

Chúng ta tu hành là chúng ta học chân thành, tâm chúng ta chân thành thì tất cả những tính đức của chúng ta sẽ được lưu lộ. Nhà Phật gọi là “*Phát Tâm Bồ Đề*”. Có người cho rằng “*Phát Tâm Bồ Đề*” là tích cực cúng dường nhưng đây là cách hiểu sai. “*Tâm Bồ Đề*” là tâm hy sinh phụng hiến, quên đi chính mình phục vụ chúng sanh. Tâm chúng ta đạt đến chân thành thì tâm chúng ta sẽ tự lưu lộ ra sự ôn hoà, lương thiện, cung kính, thận trọng. Trong câu chuyện “*Du Tịnh Ý gặp Táo thần*”, Táo Thần đã nói với Ngài Du Tịnh Ý là: “*Hàng ngày ông làm thiện là do ông bắt chước làm theo, ông chưa bao giờ tự đề khởi*”.

Nhiều người học Phật một thời gian thì lại dính mắc vào “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*”. Chúng ta học Phật là chúng ta học đạo giải thoát, chúng ta ở trong ngôi nhà giải thoát mà chúng ta cảm thấy bức bách là vì chúng ta có “*cái ta*”, “*cái của ta*”. Nếu mỗi niệm chúng ta nghĩ đến lợi ích chúng sanh, không nghĩ đến lợi ích chính mình thì chúng ta sẽ an vui.

Nhà Phật nói: “*Nhất niệm bất sanh tất nhị thành*”. Một niệm không sanh mới là “*thành*”. Chúng ta làm bất cứ việc gì thì chúng ta cũng không được khởi lên ý niệm thành bại, được mất, hơn thua, tốt xấu. Chúng ta làm việc gì mà chúng ta cũng muốn người khác biết là chúng ta đã làm thì chúng ta đã có vọng tưởng, phân biệt, chấp trước. Tâm chúng ta không chân thành thì chúng ta không thể lưu lộ ra sự ôn hoà, thiện lương. Bồ Tát Thường Bất Khinh gặp ai cũng lạy, Ngài nói: “*Tôi lạy các Ngài vì các Ngài sẽ thành Phật!*”. Nếu bị mọi người đánh, ném đá thì Ngài sẽ chạy ra phía xa để lạy. Chúng ta luôn cảm thấy mình hơn người khác nên chúng ta không có thành tựu. Tâm chúng ta ôn hoà, thiện lương thì khi động vật nhìn thấy chúng ta chúng sẽ không bỏ chạy.

Nhiều người rất lãng phí, có người được tặng rau sạch nhưng họ dùng dao cắt bỏ đi đoạn gốc rất dài. Tiết kiệm không chỉ là tiết kiệm vật chất mà chúng ta phải tiết kiệm thời gian, sức khoẻ, tuổi trẻ của mình để phục vụ chúng sanh, phát dương quang đại Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền. Chúng ta sống ở thế gian một ngày, một giờ thì chúng ta có thêm một ngày, một giờ để chúng ta “*hy sinh phụng hiến*”. Trong “*Đệ Tử Quy*” nói: “*Lúc chưa già, quý thời gian*”. Chúng ta ăn, ngủ là vì chúng sanh, là để chúng ta có sức khoẻ phục vụ chúng sanh. Chúng ta thường tiếc đồ ăn đã hỏng, đã ôi thiu nhưng chúng ta ăn những đồ ăn đó vào thì chúng ta đau bụng suốt mấy ngày. Gần 2000 giờ học đã trôi qua, tôi không lên lớp trễ một phút nào vì, buổi tối tôi luôn ăn không quá no, cho dù bận đến mức độ nào tôi cũng đi ngủ đúng giờ.

Chúng ta giữ sức khoẻ để chúng ta làm được nhiều việc thì chúng ta đang vì chúng sanh mà giữ sức khoẻ. Tất cả mọi việc chúng ta không được làm một cách thái quá mà chúng ta làm vừa đủ để ngày mai chúng ta còn tiếp tục phục vụ chúng sanh. Chúng ta làm đến mức quá mệt sau đó chúng ta nghỉ hai, ba ngày thì chúng ta sẽ làm lỡ nhiều việc.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!